

Gudsbilden

Välkomna. Jag kommer med välsignelser i Guds namn. Välsignad är denna stund, mina käraste vänner.

Det står i Bibeln att man inte ska skapa en avbild av Gud. De flesta människor tror att detta uttalande innebär att man inte ska måla en bild eller göra en staty av Gud. Men detta är på intet vis hela innebörden. Om ni funderar på det här uttalandet lite djupare, kommer ni att nå fram till slutsatsen att detta inte kan vara allt som detta bud innebär. Ni måste nu uppfatta att det rör sig om den inre bilden. Ni är fortfarande så involverade i era egna felaktiga slutsatser och era irrationella intryck, att ni ofrånkomligen har en inre bild vad gäller Gud, liksom alla andra ämnen som är mycket viktiga i era liv.

Barn upplever sin första auktoritetskonflikt i tidig ålder. Jag har talat om detta ingående. De lär sig också att Gud utgör den högsta auktoriteten. Det är därför inte förvånande att barn projicerar sina subjektiva upplevelser av auktoriteter på sina föreställningar om Gud. En bild formas och oavsett vilken relation barnet, och senare den vuxne, har till auktoriteter, kommer hans eller hennes inställning till Gud mycket troligen att vara färgad och påverkad av den.

Barn får uppleva alla möjliga slags auktoriteter. När de förbjuds att göra vad de gillar mest, upplever de auktoriteten som fientlig. När föräldraauktoriteten skämmer bort ett barn, känns auktoriteten välvillig. När det finns en övervikt av den ena slags auktoriteten i barndomen, kommer reaktionen mot den att bli den omedvetna inställningen gentemot Gud. I många fall upplever barn emellertid en blandning av båda. Kombinationen av dessa två slags auktoriteter kommer då att forma deras föreställning om Gud. I den grad ett barn upplever rädsla och frustration, i samma grad kommer rädsla och frustration omedvetet att kännas gentemot Gud. Gud tros då vara straffande och sträng, ofta även en orättvis kraft som man behöver strida mot. Jag vet, mina vänner, att ni inte tror så medvetet. Men på den här vägen ombeds ni att finna de känslomässiga reaktionerna som inte alls motsvarar era medvetna begrepp. Ju mindre det omedvetna begreppet sammanfaller med det medvetna begreppet, desto större är chocken när man inser diskrepansen.

Praktiskt taget allting som barnet gläds åt är förbjudet. Vadhelst som ger mest njutning är förbjudet, vanligtvis för barnets eget bästa; detta kan barnet inte förstå. Föräldrar kanske också förbjuder det njutbara utifrån okunskap och rädsla. I barnets sinne skapas därmed intrycket att för allting som är mest njutbart i världen är man föremål för Guds straff – den högsta och strängaste auktoriteten.

Du stöter dessutom ofrånkomligen på mänskliga orättvisor under ditt liv, i barndomen såväl som i vuxen ålder. Om dessa orättvisor begås av personer som representerar en auktoritet – och därför omedvetet associeras med Gud – stärks den omedvetna tron på Guds stränga orättvisa. Sådana upplevelser intensifierar också rädslan för Gud. Allt detta formar en bild som, om den analyseras ordentligt, gör Gud till ett monster. Denna gud, som lever i det omedvetna sinnet, är egentligen mer av en Satan.

Du behöver själv ta reda på i ditt arbete hur mycket av detta som gäller för dig personligen. Är din själ indränkt med liknande felaktiga begrepp? Om och när en växande människa blir medveten om sådana intryck, förstår han eller hon ofta inte att detta gudsbegrepp är falskt och att Gud inte är det som upplevs i psyket. Personen vänder sig då bort från Gud helt och hållet i önskan om att ingen del av det upptäckta monstret ska hänga sig kvar i sinnet. Detta är för övrigt ofta den verkliga orsaken till en människas ateism. Att vända sig bort är lika felaktigt som den motsatta ytterligheten där man är rädd för en gud som är sträng, orättvis, skenhelig, självgod och grym. Den som omedvetet vidmakthåller den förvrängda gudsbilden fruktar med rätta denna gudom och tillgriper ett lirkande för att få favörer. Här har ni ett bra exempel på de två motsatta ytterligheterna som båda i lika hög grad är osanna.

Låt oss nu undersöka fallet där ett barn upplever en välvillig auktoritet i större utsträckning än rädsla och frustration. Låt oss anta att bortskämmande och avgudande föräldrar uppfyller varje infall hos barnet. De ingjuter inte någon ansvarskänsla hos barnet och han eller hon kan på så sätt komma undan med nästan vad som helst. Gudsbilden som följer av en sådan omständighet ligger vid en första anblick närmare ett sant gudsbegrepp – förlåtande, ”god”, kärleksfull, tillåtande. Detta leder till att personligheten omedvetet tror att man kan komma undan med vad som helst i Guds ögon, att man kan lura livet och undvika eget ansvar. I början kommer ett sådant barn att känna till mycket mindre rädsla. Men eftersom livet inte kan luras, ens egen livsplan inte kan luras, kommer den här felaktiga inställningen att framkalla konflikter och en kedjereaktion av felaktigt tänkande, kännande och handlande ger därmed upphov till en rädsla. Det uppstår en inre förvirring, eftersom livet som det är i verkligheten inte motsvarar den omedvetna bilden av och uppfattningen om en tillåtande Gud.

Det kan finnas många underavdelningar och kombinationer av dessa två huvudkategorier inom samma själ. Bilden beror inte enbart på den särskilda slags övervägande auktoritet som upplevs i barndomen, utan även på egenskaperna som individen har fört in i detta liv. Ju mer individen har utvecklats i tidigare inkarnationer inom detta område, desto mindre kommer omgivningen att påverka psyket.

Andra faktorer spelar också en roll. När till exempel en fientlig auktoritet hos en dominerande förälder är den övervägande faktorn, fylls atmosfären i barnets hem av rädsla för den föräldern. Den andra föräldern kan vara avgudande och tillåtande. Även om detta inflytande utåt sett är svagare, kan det ge ett mycket starkare inre intryck på själen och den resulterande bilden kan återspegla detta. Samma sak gäller i det motsatta fallet. Även om stränghet, orättvisa och rädsla kanske kom till uttryck som de svagare inslagen under barndomen, kan det göra ett mycket starkare intryck på den enskilda själen och därigenom skapa en mer kraftfull bild.

I de flesta fall kan båda strömmar återfinnas. Hur, på vilket sätt och varför, vad inställningen till den enskilde föräldern eller föräldrasubstitutet var och är – allting behöver tas reda på och undersökas i arbetet med bilderna. Men kom ihåg, mina vänner, att båda alternativen ska letas efter, även om det ena till en början tycks vara starkare. Den bortskämda och tillåtande gudsbilden är inte enbart ett tillägg till monsterbilden, utan ofta en reaktion på och kompensation för den felaktiga föreställningen. Personligheten kan brottas mellan dessa föreställningar och omedvetet försöka ta reda på vilken som är riktig, utan att någonsin vinna kampen eftersom båda föreställningar är falska. I varje barns liv upplevs båda slags auktoriteter, oavsett hur mycket starkare den ena kommer till uttryck. Man kan ha en tillåtande och en sträng förälder. Eller man kan även ha två tillåtande föräldrar, men en sträng lärare ingjuter rädsla hos dig och har ett större inflytande på ditt inre växande än du inser. Eller det kan vara en annan släkting eller ett syskon. Det är aldrig bara en slags auktoritet.

Det är mycket viktigt, mina vänner, att ta reda på vad din gudsbild är. Den här bilden är grundläggande och avgör alla andra inställningar, bilder och mönster genom hela livet. Ni bör alla undersöka den här inställningen som kan vara djupt dold inom er. Låt er inte luras av era medvetna övertygelser. Försök snarare att undersöka och analysera era känslomässiga reaktioner på auktoriteter, på föräldrarna, på era farhågor och förväntningar. Från dessa reaktioner kommer ni gradvis att upptäcka vad ni *känner* kring Gud, snarare än vad ni *tänker*. Gudsbilden återspeglar hela skalan mellan de två motsatta polerna, från hopplöshet och förtvivlan – i tron om att universum är orättvist – till njutningslystnad, avvisande av eget ansvar och förväntan om att Gud kommer att klema och skämma bort dig.

Nu uppstår frågan hur man löser upp en sådan bild. Hur löser man överhuvudtaget upp bilder? Först måste du bli fullt medveten om det felaktiga begreppet. Detta uppnås inte lika lätt eller snabbt som det kan tyckas. Även om du i viss grad kan vara medveten om bilden, inser du på intet vis alla dess konsekvenser, verkningar och inverkan på din personlighet. Du kanske inte har insett dess betydelse på alla nivåer i ditt väsen. Detta måste alltid vara det första steget. En bild kan ofta vara medveten – men du kanske inte ens är medveten om att den är falsk. Även i ditt intellektuella begrepp är du delvis övertygad om att bildslutsatsen är riktig. Så länge det är så, kan du inte frigöra dig från den falska övertygelsens förslavande bojar. Det andra steget är alltså att räta ut dina intellektuella idéer. Det är mycket viktigt att förstå att det riktiga fornamnet av ett intellektuellt begrepp aldrig bör läggas ovanpå det fortfarande kvardröjande känslomässiga falska begreppet. Detta skulle bara leda till de trängs undan. Du bör å andra sidan inte tillåta felaktiga slutsatser och bilder, som stiger upp till ytan på grund av arbetet du hittills har gjort, att få dig att tro att de är sanna. Detta är ibland på ett subtilt sätt fallet. Inse att de hittills undanträngda felaktiga begreppen och idéerna behöver utvecklas på ett klart sätt i medvetandet; vårda medvetenheten om dem i ditt ytliga medvetande, men inse att de är falska. Formulera det riktiga begreppet. Dessa två ska sedan jämföras. Du behöver ständigt kontrollera hur mycket du fortfarande avviker känslomässigt från det riktiga intellektuella begreppet.

Gör detta helt stilla, utan inre brådska eller ilska på dig själv för att dina känslor inte följer ditt tänkande så snabbt som du önskar: Inse att dina känslor behöver tid att anpassa sig, samtidigt som du gör allt som står i din makt för att ge dem möjligheten att växa. Detta uppnås bäst genom att ständigt observera och jämföra det felaktiga och det riktiga begreppet. Observera också ditt motstånd mot att förändras och att växa. Den mänskliga personlighetens lägre jag är mycket slugt. Inse detta.

Vissa begrepp är, som jag har nämnt, lätta att formulera. De är uppenbara. Det krävs bara att man tänker igenom det lite. De motsträviga känslorna bryr sig inte om huruvida det riktiga begreppet är uppenbart eller inte. De kommer i båda fallen att finna sätt och medel för att försöka undvika en förändring av en inre inställning. Men beträffande den intellektuella förståelsen, behöver ni skilja mellan två slags begrepp: de som är uppenbara om man tänker på dem, samt de som kräver en utveckling inifrån – en inre upplysning som behöver förtjänas för att formulera det riktiga begreppet, till och med i ditt intellekt, i början. Att be om insikt är viktigt. När ni ber, observera hur uppriktigt ni önskar svaret. Du kanske plikttroget ber om att få insikt i dina missuppfattningar, men inombords finns det en motsträvig blockering som du kan känna om du letar efter den. Då vet du åtminstone att det är du själv som hindrar ljuset och friheten, inte Gud. Du kan då börja diskutera med den delen inom dig som insisterar på att vara barnslig och oresonlig.

När det gäller det riktiga gudsbegreppet, är detta utan tvivel något av det svåraste att uppnå i fråga om medvetenhet – eftersom detta är det mest värdefulla! Oavsett vad din bild är i detta avseende, är det där du behöver börja. Om du är övertygad om orättvisa, så att du inte ens rent faktiskt kan se att denna övertygelse är felaktig, ligger lösningen i att finna i ditt eget liv hur du har gett upphov till händelser som tycks vara helt orättvisa. Ju bättre du förstår bildens magnetiska kraft och alla psykologiska och omedvetna strömmars mäktiga styrka, desto bättre kommer du att förstå och uppleva sanningen i den här undervisningen, desto djupare kommer du att bli övertygad om att det inte finns någon orättvisa. Finn orsak och verkan i dina inre och yttre handlingar.

Människor tycker om att överdrivet koncentrera sig på den uppenbara orättvisa de har råkat ut för. De fokuserar på hur fel andra har. Detta bör och kan igenkännas. Men försök att finna din del. Om ni gör halva ansträngningen som ni vanligtvis gör när ni finner andras brister för att identifiera era egna, kommer ni att se kopplingen till er egen orsak- och verkanlag. Detta ensam gör dig fri och visar dig att det inte finns någon orättvisa. Du ser att det inte är Gud, inte heller ödet eller en orättvis världsordning där man måste lida konsekvenserna av andra människors tillkortakommanden, utan *din* okunnighet, *din* rädsla, *ditt* högmod, *din* egoism som direkt eller indirekt gav upphov till det som hittills tycktes komma i din väg utan att du drog det till dig. Hitta detta dolda samband och du kommer att se sanningen. Du kommer att inse att du aldrig någonsin är offer för omständigheter eller andra människors ofullkomligheter, utan verkligen är befälhavaren av ditt öde. Du kommer att förstå på djupet, inte bara i teorin, utan i praktiken, att allting som händer dig är ett direkt eller indirekt resultat av dina inställningar, handlingar, tankar och känslor. Vad gäller de sistnämnda, är dessa kraftfullast av alla – och detta förbises ständigt, även av mina vänner som har lärt sig och ibland upplevt denna sanning. Ditt eget omedvetna påverkar den andra personens omedvetna. Denna sanning är kanske den mest relevanta för att upptäcka hur ni framkallar alla händelser i era liv, bra eller dåliga, positiva eller negativa.

När du väl upplever detta, kan du lösa upp din gudsbild, oavsett om du fruktar Gud för att du tror på orättvisa och är rädd för att vara offer för omständigheter som du inte har någon kontroll över, eller om du avvisar eget ansvar och förväntar dig att en tillåtande, bortskämmande gud ska fixa ditt liv, fatta beslut åt dig, ta ifrån dig självförvållade svårigheter. Insikten i hur du orsakar verkningarna i ditt liv kommer att lösa upp båda bilderna. Detta utgör en av de viktigaste brytpunkterna.

Ett av era handikapp är er skuld känsla, eller snarare er felaktiga inställning till skuld. För att förstå detta, kan det vara lämpligt att läsa mitt föredrag igen om ämnet berättigad och oberättigad skuld och den riktiga inställningen till tillkortakommanden. Om dina brister tynger dig så djupt att du är rädd för att se och möta dem, då måste denna felaktiga inställning arbetas med först, eftersom den hindrar dig från att komma ut ur din egen onda cirkel. Ju skyldigare du känner dig för eventuella

brister som du kan behöva konfrontera, desto mer flyr du verkligheten och åsamkar därmed din själ skada. Den riktiga och konstruktiva inställningen till dina egna tillkortakommanden utgör nyckeln till att lösa upp denna – och alla andra – onda cirklar som man kan fångas i. Förstå att inga av dina brister begås av illvilja eller för att du önskar andra människor något ont. Alla brister, all slags självishet, utgör ingenting annat än ett missförstånd och en felaktig slutsats i sig. Er rädsla gör er ofta så paralyserade att era förmågor inte kan fungera på ett riktigt sätt. Misstag i omdöme, handling och reaktion som följer från din sida, frambringar verkningar i ditt liv som du inte längre kan koppla till rädslans ursprung. Så länge du undflyr att se och möta dina felaktiga reaktioner, på grund av en felaktig inställning till dina tillkortakommanden, kan du inte hitta brytpunkten som ensam ger dig insikten om att du inte är ett offer, att du har makt över ditt liv, att du är fri och att Guds lagar är oändligt goda, visa, kärleksfulla och trygga! Guds lagar gör inte en marionett av er, de gör er helt fria och självständiga.

För att hjälpa er att finna det riktiga gudsbegreppet, ska jag försöka att tala om honom. Men kom ihåg att alla ord i bästa fall kan endast vara en liten punkt att börja med för att odla en egen inre insikt. Ord är alltid otillräckliga. Hur mycket mer är det inte så när det gäller Gud som är oförklarlig, som är allt, som inte kan begränsas till ord. Hur kan er varseblivning och förmåga att förstå räcka till för att förnimma Skaparens storhet? Varje minsta inre avvikelse och hämning utgör hinder för att förstå. Vi behöver måna om att dessa hinder avlägsnas, steg för steg, sten för sten, för endast då kommer ni att få en glimt av ljuset och förnimma den oändliga lycksaligheten.

Ett hinder är att ni, trots undervisningen som ni har fått från olika källor, fortfarande omedvetet tänker på Gud som en person som agerar, väljer, beslutar, förfogar godtyckligt och efter sin egen vilja. Ovanpå detta placerar ni tanken om att allt detta måste vara rättvist. Men även om ordet ”rättvist” inbegrips, är den här idén falsk. För Gud *är*. Hans lagar skapades en gång för alla och fungerar automatiskt. Känslomässigt är ni på något sätt bundna till ett felaktigt begrepp och detta står i vägen för er. Så länge som det är närvarande, kan det verkliga och sanna begreppet inte fylla ert väsen.

Gud är, bland så många andra saker, liv och livskraft. Tänk på denna livskraft som ni tänker på en elektrisk ström, rustad med en högsta intelligens. Denna ”elektriska ström” finns där, inom dig, omkring dig, utanför dig. Det är upp till dig hur du använder den. Elektricitet kan användas för konstruktiva ändamål, även för att läka, eller så kan den användas för att döda. Detta gör inte den elektriska strömmen bra eller dålig. *Du* gör den bra eller dålig. Denna kraftström är en viktig aspekt av Gud där den berör er som mest. Detta kanske leder er till att tro att Gud är helt opersonlig och ska därför fruktas ännu mer. Det kanske motsäger idén om hans oändliga kärlek. Ingenting av detta stämmer. Gud, som är allt, är även personlig om han väljer att vara det, men hans personliga aspekt är inte relevant för den fråga som vi nu diskuterar och för en av de

viktigaste aspekterna av *ditt* personliga liv. Hans kärlek är inte bara personlig i Guds manifestation, utan också i hans lagar, i lagarnas *väsen*. Den synbarligen opersonliga kärleken i lagarna *som är* – förstå vad som ligger i orden *som är!* – visas tydligt i det faktum att de är skapade på ett sådant sätt att de i slutändan leder dig till ljus och lycka, oavsett hur mycket du avviker från dem. Ju mer du avviker från dem, desto mer närmar du dig dem genom den misär som avvikelserna åsamkar. Denna misär får dig att vid en eller annan tidpunkt vända dig om. Vissa tidigare, vissa senare, men alla måste slutligen komma till den punkt när de inser att de själva bestämmer sin misär eller lycka. Detta är kärleken i lagen, liksom det faktum att avvikelsen från den utgör själva medicinen för att bota smärtan som orsakas av avvikelsen och som därför för dig närmare målet. Lagens kärlek – och därför Guds kärlek – inryms även i det faktum att Gud låter dig avvika om du så önskar, att du är skapad i hans avbild, vilket innebär att du är helt fri att välja som du vill. Du är inte tvungen att leva i lycka och ljus. Du kan göra det om du så önskar. Allt detta innebär Guds kärlek. Det är inte lätt att förstå, men de av er som har svårt att förstå kommer en dag att se sanningen i dessa ord.

När ni har svårt att förstå rättvisan i universum och det egna ansvaret i ditt eget liv, tänk inte på Gud som ”han” – även om Gud naturligtvis även kan manifesteras som en person, eftersom han kan göra vad som helst och är allt. Tänk snarare på Gud som den stora skaparkraft som ni har till ert förfogande. Det är därför inte Gud som är orättvis, som ert undermedvetna kan tro, utan det är den felaktiga användningen av denna mäktiga ström som ni har till ert förfogande. Om ni börjar från den utgångspunkten och mediterar över den, och om ni från och med nu och framåt försöker upptäcka var och hur ni i okunnighet har missbrukat kraftströmmen inom er, svarar Gud er. Detta kan jag lova. Om du uppriktigt söker efter svaret och om du har modet att möta det utan fel slags skuldkänslor – och ni bör alla kunna göra det vid det här laget – kommer du att börja förstå orsak och verkan i ditt liv; du börjar förstå vad som ledde dig till att tro – kanske omedvetet, men desto mer kraftfullt – att Guds värld är grym och orättvis, en värld i vilken du inte har någon chans, i vilken man måste vara rädd och hopplös, ett universum där Guds nåd kommer till ett fåtal utvalda, men du är utesluten. Endast genom att förstå lagen om orsak och verkan kan du befria dig från denna bedrägliga gudssyn som förvränger din själ och ditt liv.

Jag vet, ni tänker inte allt detta. Men många av er känner det djupt dolt i ert undermedvetna. Försök att hitta den delen inom dig där du känner på detta sätt, bortsett från din samtidigt uppriktiga kärlek till Gud. Ta reda på om du är rädd för Gud mer än du älskar honom. Om du är det, kan du vara säker på att denna gudsbild finns hos dig och att du lever i förvrängning och illusion, eftersom alla bilder är just det. Räkna upp orättvisorna i ditt eget liv, men granska inte andras liv eller allmänna omständigheter, för där kan du inte finna svaret. Försök sedan att finna var du har missbrukat kraftströmmen och för samman dessa fall med de orättvisor du klagat över. Om ni inte kan göra detta omedelbart, ska jag hjälpa er och ett fortsatt arbete kommer tydligt att

visa sambanden, förutsatt att ni verkligen önskar svaren. Ni har ingen aning om vad denna upptäckt kommer att betyda för er. Ju större motståndet är mot det i början, desto större seger. Ni kan inte föreställa er hur fria det gör er, hur trygga och säkra. Ni kommer att fullt ut förstå underverket i skapandet av dessa lagar som låter er, med livets kraftström, göra som ni behagar när ni skapar era egna liv. Detta kommer att ge er visshet och den djupa, absoluta vetskapen att det inte finns något att vara rädd för.

Det finns en typ av personlighet som är så negativ i detta avseende – även om det kanske bara är undermedvetet – att han eller hon är djupt övertygad om det egna livets meningslöshet och att den tillgängliga livskraften endast kan fungera på ett negativt sätt. Detta kan låta som en paradox, mina vänner, men det är det inte. Livskraft är energi. Och i ett personlighetsproblem av detta slag används energin enbart på ett negativt sätt. Detta innebär till exempel att personen blir mest levande i negativa situationer – i situationer där det finns strid, oro, gräl och disharmoni av något slag. Då vibrerar något inombords. Men när allting går smidigt, även om en del av personligheten kan njuta av det – vanligtvis den medvetna sidan – känner sig en annan del uttömd och livlös. Detta är ett tecken på att förvrängningen vad gäller Gud har fortskridit i avsevärd grad. I mindre grad har de flesta människor den här reaktionen, åtminstone ibland. Undersök om du känner dig mer levande i en negativ situation och mer död i en lugn situation. Dina reaktioner kommer att ha samband med din gudsbild.

Finns det några frågor kring detta ämne?

FRÅGA: Skulle du kunna ge oss några exempel på hur livskraften missbrukas?

SVAR: Livskraften missbrukas i alla handlingar, tankar, inställningar och känslor som avviker från den gudomliga sanningen, som är egenmäktigt styrda och motiverade i en anda av separation. Själens separation uppstår, kortfattat, när människor drar sig tillbaka inåt och sätter upp en osynlig mur runt sin själ i den felaktiga tanken om att det ger dem trygghet. Människors rädslor för livet och kärleken, för verkligheten, för eget ansvar, exempelvis, leder till separation. Vad detta i själva verket innebär är att personen betraktar sig som annorlunda än andra. Bron till broderskapet bryts. Detta kan ske i alla slags reaktioner som inte alltid är uppenbara. Varje mänsklig brist bidrar till separation och utgör i sig en felaktig slutsats, därför en falskhet, en illusion och är därför inte i kontakt med sanningen. Om ni analyserar varje brist kommer ni att upptäcka att den finns för att den är tänkt vara skyddande och fördelaktig. I sanning är den inte det. För ingenting kan vara till din fördel som är till nackdel för en annan person. Detta är separation – och separation är den manifesterade världens illusion. Besvarar det din fråga? [Ja tack.]

FRÅGA: I samband med vårt arbete har ordet obundenhet kommit upp. Skulle det vara rätt av mig att säga att detta vara obunden endast är ett annat sätt att uttrycka separationen?

SVAR: Inte nödvändigtvis. När det gäller ord, kan deras innebörd ofta vara subtil och förvirrande. Som ni alla vet från ert arbete så kan ett ord betyda en sak för en viss person och något annat för en annan. Ett ord betecknar en idé och alla ni vet att varje sann idé kan förvrängas till en osanning genom att ta den till en ytterlighet som måste vara felaktig. Denna förvrängning sker vanligtvis helt avsiktligt, dock omedvetet. Man försöker hitta rättfärdigande för problemet i ens själ genom att gå till ytterligheten av en riktig idé. Detta har varit problemet med alla stora religiösa läror genom tiderna. Obundenheten går igenom ett liknande öde. Människor som är rädda för livet och kärleken flyr ofta in i den förvrängda idén om obundenhet. Men detta bör inte få er att glömma dess sanna innebörd, dess rätta bemärkelse.

Obundenhet i dess sanna bemärkelse är att vara obunden till ens egen egocentrering. Personen erhåller därigenom en viss objektivitet, vilket utgör obundenhet. Det innebär att man inte betraktar sina egna fåfängligheter, fördelar, mål annorlunda än andra människors. Ni vet hur svårt detta är att uppnå, till och med i liten grad. Det kan inte uppnås genom att fly från livet och dess smärtor, som vissa människor vill tro, genom att misstolka andliga idéer. Helt tvärtom. Endast genom att möta livets smärtor i rätt anda, genom att inte vara så insyltad i ditt jag att du inte ser något annat, kan du uppnå en sund obundenhet och objektivitet. Eftersom ni är människor, är det förståeligt att ni är rädda för livet och kärleken, men ni kan inte tvinga bort rädslan genom att utöva obundenhet på fel sätt. Sann obundenhet kan endast uppnås gradvis.

FRÅGA: Jag tror att den här frågan ställdes i samband med en diskussion som vi hade. Kan du berätta för mig om jag förstår det rätt? Det verkar som att vi involveras i alla möjliga känslor på ett negativt sätt, så jag vill inte vara involverad längre, innan jag lär mig att vara obunden. När jag väl har lärt mig det, skulle jag vilja vara involverad, för då kan jag vara det på ett konstruktivt sätt.

SVAR: Det lyckas tyvärr inte alltid att göra på det sättet. Det skulle vara oerhört bekvämt och angenämt – många försöker det, men de kan inte lyckas – att undvika livets besvikelser på det sättet. Som jag ofta tidigare har sagt: du kan inte komma runt det, du behöver gå igenom det. Så länge du är rädd för smärtorna, blir du inte obunden till dem. *För rädslan är värre än det som du är rädd för.* Detta gäller alltid. Man måste därför försöka och hitta den rätta medelvägen mellan dessa felaktiga ytterligheter.

I den ena ytterligheten finns personen som handlöst dyker in i varje negativ situation. Olika psykologiska faktorer kan vara ansvariga för det – självbestraffning eller en form av aggressivitet mot andra, där man straffar dem med sitt eget olyckliga tillstånd – och många andra faktorer.

Dessa är de människor som alltid blir involverade på ett negativt och destruktivt sätt. I den andra ytterligheten finns separation, inställningen som får en att tro att man kan gå igenom livet och undvika dess negativa aspekter. Om man är så väldigt rädd för smärtor att man påtvingar sig stränga åtgärder för att undvika dem, kan man aldrig höja sig över dem och man kan därför aldrig nå rätt slags obundenhet. För att höja sig över något, behöver man gå igenom det, så att man förlorar rädslan för det. Detta behöver göras i rätt anda – varken i en masochistisk, självförstörande inställning eller i en rädd inställning där det finns en sjuk slags självkärlek. Den rätta medelvägen behöver alltså hittas i detta avseende, liksom i alla andra. Detta är alltid svårigheten. Den rätta medelvägen är, kort sagt, att livet kommer med alla möjliga upplevelser, att det endast kan komma med upplevelser som din egen själ framkallar, att inte undvika lycka för att man är rädd för att vara olycklig, att inte undvika att vara positivt involverad för att man är rädd för att vara negativt involverad.

Alla negativa upplevelser bör göra dig starkare. Om de försvagar dig, är det inte den negativa upplevelsen som är orsaken till din försvagning, utan din inställning till upplevelsen. Detta utesluter inte en viss försiktighet. Det innebär inte att rusa in i saker utan att tänka igenom, utan att använda sin intuition, utan att verkligen och i sanning försöka se situationen, den andra personen och allting som utgör en del av frågan. Många gånger undviker ni att se för att ni vill få den andra personen att passa in i era egna behov, eller ni vill att situationen ska göra det, och därför vågar ni inte titta. Den rätta medelvägen kräver en viss objektivitet. Men glöm inte, du kan bara bli objektiv vad gäller världen och situationen runt omkring dig i den grad som du verkligen lyckas vara objektiv vad gäller dig själv.

FRÅGA: Jag är inte rädd för att bli sårad, men jag skulle vilja lära mig att hålla mig undan lite.

SVAR: Det är i sin ordning. Mitt svar ges inte bara till dig personligen. Det är av allmänt intresse. Det är så lätt att missförstå och ge näring åt det sjuka tillståndet i en personlighet. För ditt eget vidkommande behöver du hitta den rätta medelvägen genom att ständigt pröva dig själv. Oavsett vad din ytterlighet har varit fram till nu, kan det vara klokt att temporärt luta lite mer åt det andra hållet. Du bör vara medveten om att även detta är en ytterlighet, men det kommer att behöva vara så under ett tag tills du kan uppnå den rätta balansen. I den här diskussionen har ni båda de rätta idéerna, men var och en av er måste hitta den rätta balansen inom er genom att inse vilken av dessa två ytterligheter ni är benägna att luta åt.

FRÅGESTÄLLARE: Vad skulle sambandet, likheterna och skillnaderna vara mellan anti-livskraft och missbruket av livskraften?

SVAR: Missbruket av livskraften *är* anti-livskraften. Det för med sig anti-livskraft i sitt kölvatten. Det är bara en förvrängning. Det är inte två separata krafter. De är en och samma ström.

FRÅGA: Kan jag ta upp ämnet att ljuga. Vad är det andliga perspektivet vad gäller ”vita lögner” – lögner för att skydda en högre sak eller förhindra något ont?

SVAR: Mitt svar kan inte och får inte ges på en yttre nivå. Många lärare och mycket undervisning förblir på den yttre nivån, på uppträdandets nivå. På denna nivå kan svaret aldrig vara slutgiltigt. Det skulle i själva verket kunna vara farligt. På den yttre nivån görs regler som blir rigida och döda. Och man kan inte göra en enskild regel. Det finns så många möjligheter och varje möjlighet skiljer sig åt. Mitt svar kan därför först tyckas oklart och kanske även lite tvetydigt. Det kommer inte vara lika tillfredsställande som om jag skulle kunna uttala en viss regel och ett visst uppträdande för alla alternativ. Det enda sanna svaret finns på den inre nivån och det är detta:

Du kommer alltid veta vad du ska göra och vad den rätta kursen är – oavsett om det gäller detta ämne eller något annat – om du har lärt dig att vara ärlig mot dig själv i den högsta grad du har förmåga till. Detta i sig är en lång process. Sanningen hittar du endast inom dig själv, som då kommer att styra ditt riktiga yttre uppträdande. Om du är ärlig mot dig själv, kommer du att kunna bedöma huruvida ditt dilemma helt och hållet grundar sig i osjälviska motiv – en annan persons smärta, en högre sak eller vad som helst – eller huruvida dessa giltiga motiv också kan dölja ett själviskt sådant. Du kommer att veta hur det kan utvärderas. Blotta upptäckten och vetskapen om det möjliga dolda själviska motivet kommer att visa dig vilken kurs du ska ta. Det går inte att göra några generaliseringar kring detta. Upptäckten av det själviska motivet kommer att visa dig att de yttre osjälviska motiven inte längre är giltiga. I andra fall kommer du att beakta de yttre osjälviska motiven, trots det faktum att du har upptäckt själviska motiv; du kommer att se att även om det finns en fördel för dig själv när du beaktar andra, är detta fortfarande bra för alla. Du lurar dig dock inte längre. Även den goda kursen skulle vara skadlig för dig om du inte vore medveten om din egen sanning. Jag behöver ideligen säga att det rätta uppträdandet som vi alla söker efter inte ligger i handlingen i sig, det ligger i den egna medvetenheten och ärligheten. Detta är nyckeln till alla konflikter, låt det vara att ljuga eller något annat.

FRÅGESTÄLLARE: Innebär detta i princip att byta från ”du skall inte” till ”du kan inte”?

SVAR: Det skulle inbegripas i det; ett okej uppträdande görs alltid frivilligt. Men det är inte exakt vad jag sa här. Det jag diskuterade är vikten av att komma till insikt om möjliga dolda motiv som kan vara själviska, samtidigt som det yttre medvetna motivet kan vara osjälviskt.

FRÅGA: Den här frågan ställdes av en som inte är här. Hur är samspelet mellan handlingar och reaktioner på det mänskliga planet kopplat till Guds vilja, det högre jagets vilja, den fria viljan och egenviljan?

SVAR: Det högre jagets vilja *är* Guds vilja. Det är ingen skillnad. Eftersom den är fri kan den fria viljan antingen vara Guds vilja eller egenvilja. Även egenviljan kan motsvara Guds vilja, endast motivet varierar. Målet kan med andra ord vara riktigt. Guds vilja är avslappnad, tålmodig, obekymrad över ens ego. Guds vilja är anpassbar, medan egenviljan kanske vill uppnå samma resultat men är rigid, otålig och egocentrerad.

Samspelet – handlingar och reaktioner mellan människor – är ett mycket mer komplicerat problem. Jag misstänker att den underliggande frågan var – kanske inte helt medvetet – huruvida man är beroende av vad en annan person skapar med sin egen fria vilja. Med andra ord: ”Om min nästa med sin fria vilja väljer att begå en oförrätt och jag påverkas av den, hur råkar jag ut för den? Hur förtjänar jag den? Är jag eller är jag inte ett offer för min medmänniskas fria vilja eller egenvilja och dess godtyckliga val?” Den djupt dolda rädslan för att vara beroende av andra människors handlingar och motiv är ett mycket viktigt problem hos mänskligheten som färgar ens inställning till livet. Jag inser att det är mycket svårt för er att greppa och förstå att man aldrig, aldrig är beroende av någon annan, även om det verkar så. Det är en illusion i manifestationens värld. Undervisningen och den väg jag visar er kommer ständigt att bevisa för er att det är du själv som åsamkar dig svårigheter, konflikter och smärtor, oavsett hur mycket den andra personen kan ha felat. Om du är fri från bilder, illusioner, felaktiga slutsatser och felaktiga idéer, kan andras gärningar aldrig påverka dig. Du lär dig då att anpassa dig till världen. Lyckliga eller olyckliga händelser i ditt liv, gynnsamma eller ogynnsamma tilldragelser, kommer att ha precis samma effekt på dig. Ni har naturligtvis inte kommit så långt än. Men långsamt närmar ni er det. Och vissa av mina vänner, låt det bara vara för ett kort ögonblick, har redan upplevt den här stora sanningen, även om den kanske dunstar bort igen efteråt. När den väl har upplevts, är det lättare att återta kunskapen och sedan kan man bygga på den.

Om det jag sa nu är inte helt tydligt, kan du be mig att klargöra det vid nästa sammankomst. Fundera på det under tiden.

Mina kära vänner, må de ord jag gav er i kväll bringa ljus in i era själar, i era liv. Låt dem fylla era hjärtan. Låt dem vara ett instrument för att befria er från illusioner, mina käraste vänner. Jag välsignar var och en av er, individuellt och som helhet. Guds värld är en underbar värld och det finns bara anledning att glädja sig oavsett på vilket plan man befinner sig, oavsett vilka illusioner eller svårigheter som ni temporärt utstår. Låt de vara en medicin för er och väx er starka och lyckliga med vad som än kommer i er väg. Var välsignade. Var i frid. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelska av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19